

Czwartek, 21 lutego 2008 r.

49. uważa, że polityka spójności wymaga dalszego wzmocnienia w przyszłości i że jej wartość dodana wymaga lepszego wyeksponowania; wzywa w związku z tym do przeznaczenia na politykę spójności dostatecznych środków finansowych na poziomie wspólnotowym; apeluje, aby przegląd ram finansowych był okazją do określenia środków budżetowych niezbędnych do sprostania wszystkim wyzwaniom polityki spójności, które stoją przed Unią;

*
* *

50. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Realizacja agendy terytorialnej i karty lipskiej — w kierunku europejskiego programu działania na rzecz rozwoju przestrzennego i spójności terytorialnej

P6_TA(2008)0069

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie dalszych działań dotyczących agendy terytorialnej i karty lipskiej — europejski program działania na rzecz rozwoju przestrzennego i spójności terytorialnej (2007/2190(INI))

(2009/C 184 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając agendę terytorialną UE („agenda terytorialna”) i kartę lipską na rzecz zrównoważonego rozwoju miast europejskich („karta lipska”), które zostały przyjęte podczas nieformalnego posiedzenia Rady ministrów odpowiedzialnych za planowanie przestrzenne i rozwój miast w dniach 24 i 25 maja 2007 r. w Lipsku, oraz pierwszy program działań na rzecz realizacji agendy terytorialnej Unii Europejskiej, przyjęty podczas nieformalnego posiedzenia Rady ministrów odpowiedzialnych za planowanie przestrzenne i rozwój miast, które odbyło się w Ponta Delgada (Azory) w dniach 23 i 24 listopada 2007 r. („pierwszy program działań”),
 - uwzględniając czwarte sprawozdanie na temat spójności gospodarczej i społecznej (COM(2007)0273) („czwarte sprawozdanie w sprawie spójności”),
 - uwzględniając europejską perspektywę rozwoju przestrzennego (ESPD), przyjętą podczas nieformalnego posiedzenia Rady ministrów odpowiedzialnych za planowanie przestrzenne, które odbyło się w Poczdamie w dniu 11 maja 1999 r.,
 - uwzględniając wyniki programu Europejskiej Sieci Obserwacyjnej Planowania Przestrzennego (ESPON) 2006,
 - uwzględniając wniosek w sprawie programu prac ESPON 2013,
 - uwzględniając art. 158 i 159 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0028/2008),
- A. mając na uwadze, że różnorodność terytorialna, policentryczność i zwarta zabudowa miejska to istotne cechy strukturalne obszarów Unii Europejskiej,
- B. mając na uwadze, że większość obywateli Unii żyje dziś w miastach,
- C. mając na uwadze, że aktualne wyzwania rozwoju przestrzennego w Unii Europejskiej obejmują zmiany klimatyczne, żywiołowe rozprzestrzenianie się zabudowy miejskiej (urban sprawl) i zagospodarowanie przestrzenne terenów, zużycie energii, infrastrukturę transportową, zmiany demograficzne, w tym wyludnienie obszarów wiejskich i innych regionów Unii Europejskiej, wpływ rozszerzenia na spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną, oraz nierówne skutki regionalne globalizacji, w tym rosnącą przepaść między bogatymi i mniej zamożnymi regionami, a także nierównomierny rozwój obszarów miejskich i wiejskich w połączeniu ze zmianami strukturalnym;

Czwartek, 21 lutego 2008 r.

- D. mając na uwadze cele określone w agendzie terytorialnej i obejmujące rozwój zrównoważonego i policentrycznego systemu miejskiego oraz nowego partnerstwa między miastami i obszarami wiejskimi, tworzenie innowacyjnych klastrów regionalnych, zagwarantowanie równego dostępu do infrastruktury i wiedzy, wspieranie ogólnoeuropejskiego systemu zarządzania ryzykiem, zarządzanie w oparciu o przyszłościowe metody oraz ochronę natury i dziedzictwa kulturalnego,
- E. mając na uwadze cele określone w karcie lipskiej i obejmujące wzmocnienie podejścia opierającego się na zintegrowanej polityce rozwoju miast poprzez tworzenie i utrzymywanie przestrzeni publicznej wysokiej jakości, modernizowanie sieci infrastruktury i podniesienie wydajności energetycznej, aktywne wspieranie innowacji i kształcenia oraz promowanie przyjaznego dla środowiska, wydajnego i niedrogo transportu miejskiego, zwłaszcza w zaniedbanych dzielnicach miast, zapewnienie ciągłości strategiom urbanistycznym mającym na celu podniesienie atrakcyjności lokalizacji, wzmocnienie lokalnej gospodarki i lokalnej polityki w zakresie rynku pracy oraz aktywną politykę w zakresie kształcenia dzieci i młodzieży, w tym również kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu,
- F. mając na uwadze, że planowanie przestrzenne stanowi właściwy instrument wpływania na wykorzystanie gruntów i strukturę osadniczą w państwach członkowskich i ich regionach oraz miastach, a także definiowania lokalnych warunków życia i możliwości rozwoju,
- G. mając na uwadze, że poza polityką spójności jako instrumentem zarządzania strategicznego potrzebne są również inne środki w celu zagwarantowania, że cele agendy terytorialnej i karty lipskiej zostaną osiągnięte, zwłaszcza takie jak ocena skutków przestrzennych, zintegrowane podejście i monitorowanie danego obszaru,
- H. mając na uwadze, że poza polityką spójności również polityka rozwoju obszarów wiejskich ma istotne skutki przestrzenne; mając na uwadze, że integracja tych dwóch obszarów polityki jest niewystarczająca, a zatem istnieje potrzeba większej synergii, która ukaże prawdziwy potencjał rozwojowy oraz zwiększy atrakcyjność i konkurencyjność obszarów wiejskich, co pomogłoby w walce z wyludnianiem obszarów wiejskich,
- I. mając na uwadze, że jakość przestrzeni publicznej, krajobrazów naturalnych i kulturalnych, a także architektury odgrywa ważną rolę w odniesieniu do warunków życia mieszkańców miast i wsi oraz stanowi istotny czynnik „miękki” decydujący o danej lokalizacji,
- J. mając na uwadze, że kreatywność i innowacje są kluczowymi zasobami na drodze ku globalnemu społeczeństwu opartemu na wiedzy oraz że wobec tego sukces zrównoważonego rozwoju przestrzennego i takiegoż rozwoju miast w znacznym stopniu zależy od rozwoju lokalnego potencjału kreatywności,
- K. mając na uwadze, że kultura urbanistyczna, a więc suma aspektów kulturalnych, gospodarczych, technologicznych, społecznych i ekologicznych, które mają wpływ na jakość oraz proces planowania i budowania, stanowi ważny element zintegrowanego rozwoju miast,
- L. mając na uwadze, że podejście zintegrowane oznacza, iż opracowane przedsięwzięcia powinny stanowić spójny plan długoterminowy obejmujący wymiar gospodarczy, społeczny i środowiskowy w pełni angażujący głównych partnerów w planowanie, wykonanie i ocenę programów rozwoju miejskiego;
- M. mając na uwadze, że zintegrowane podejście do terytorialnego wymiaru spójności nie polega jedynie na planowaniu przestrzennym oraz działaniach i strategiach na rzecz rozwoju miejskiego, ponieważ ostatecznym celem jest zagwarantowanie równowagi pomiędzy obywatelami europejskimi bez względu na to, gdzie mieszkają, którego to celu nie można osiągnąć jedynie poprzez planowanie przestrzenne,
1. jest zdania, że osiągnięcie celów agendy terytorialnej i karty lipskiej możliwe jest tylko w ramach kompleksowej i całościowej strategii rozwojowej, która nie ogranicza się do poszczególnych sektorów i realizuje podejście zintegrowane;
 2. proponuje, w ramach śródkresowej oceny polityki spójności i w kontekście rozważań na temat polityki spójności po 2013 r.; proponuje, aby realizacja zintegrowanego podejścia w ramach planowania programów i wyboru projektów funduszy strukturalnych stanowiła obowiązkowy warunek wstępny; w tym celu wzywa decydentów do dobrowolnego podjęcia się wdrażania nowych metod współpracy;
 3. z zadowoleniem przyjmuje decyzję europejskich ministrów odpowiedzialnych za rozwój miast podjętą na nieformalnym posiedzeniu w Lipsku w dniach 24-25 maja 2007 r. o utworzeniu międzyrządowej grupy roboczej pod przewodnictwem Niemiec w celu określenia i wyjaśnienia różnych kwestii związanych z realizacją inicjatywy JESSICA;

Czwartek, 21 lutego 2008 r.

4. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w Komisji grupy obejmującej różne służby i zajmującej się wnioskami dotyczącymi realizacji zintegrowanego podejścia; wzywa Komisję do ścisłej współpracy z partnerami gospodarczymi związanymi z ochroną środowiska oraz partnerami społecznymi oraz zapewnienia im udziału we wszystkich decyzjach dotyczących spójności terytorialnej; zwraca się do Komisji z prośbą o informowanie Parlamentu o przebiegu tych prac;
5. w ramach kształtowania polityki spójności po 2013 r. domaga się zwłaszcza uwzględnienia szczególnych cech i potrzeb przestrzennych oraz w oparciu o nie — zróżnicowania regionalnego; zaleca wykorzystywanie narzędzi planowania ukierunkowanych na wdrażanie, zgodnie z zapisami w karcie lipskiej, w oparciu o badania i stałe monitorowanie;
6. wzywa Komisję i Radę do lepszego wykorzystania synergii z Europejskim Funduszem Rolnym na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach śródkresowej oceny polityki spójności z myślą o rozwoju całego terytorium; biorąc pod uwagę rozważania dotyczące polityki spójności po 2013 r., zaleca ścisłą koordynację pomiędzy polityką spójności i polityką rozwoju obszarów wiejskich w celu stworzenia warunków do poprawy jakości życia na obszarach wiejskich;
7. zauważa, że potencjałem innowacyjności dysponują nie tylko obszary metropolitalne oraz że niektóre obszary wiejskie lub położone na uboczu również należą do ścisłej czołówki w zakresie realizacji celów strategii lizbońskiej; pilnie wzywa Komisję do poświęcenia czynnikiem umożliwiającym osiągnięcie sukcesu na tych obszarach więcej uwagi niż dotychczas, aby na tej podstawie opracować model rozwoju małych i średnich miast na obszarach wiejskich;
8. podkreśla znaczenie partnerstwa i łączenia funkcji pomiędzy obszarami miejskimi i wiejskimi na rzecz równowagi i trwałego rozwoju całego terytorium; wzywa władze miejskie i wiejskie, we współpracy z wszystkimi zainteresowanymi stronami sektora publicznego i prywatnego, do określenia wspólnych zasobów i tworzenia wspólnych strategii rozwoju na poziomie regionów i podregionów w celu zapewnienia lepszych warunków życia i lepszej jakości życia wszystkich obywateli Unii; wzywa kolejne prezydencje do organizowania nieformalnych spotkań ministrów odpowiedzialnych za planowanie terytorialne i rozwój miast w celu zajęcia się tymi kwestiami;
9. wzywa Komisję i Radę do uwzględnienia w ramach przeglądu budżetu UE agendy terytorialnej i karty lipskiej oraz do wprowadzenia zmian jakościowych umożliwiających skuteczniejszą realizację celów w zakresie spójności terytorialnej w ramach strategii politycznych UE; uważa, że w tym celu konieczne jest podjęcie działań legislacyjnych w ciągu następujących kilku lat;
10. wzywa Radę do zdefiniowania kwestii terytorialnych i miejskich jako celu w ramach przeglądu strategii lizbońskiej i göteborskiej (zrównoważona strategia rozwoju) na szczycie wiosennym w 2008 r.;
11. wzywa państwa członkowskie do szybkiego działania w celu realizacji celów agendy terytorialnej i wdrażania karty lipskiej;
12. wzywa Radę i państwa członkowskie, w duchu prawdziwego zarządzania wielopoziomowego, które uwzględnia zarówno terytorialną różnorodność Unii Europejskiej, jak i zasadę pomocniczości, do zagwarantowania pełnego udziału władz szczebla lokalnego i regionalnego, w tym transgranicznych podmiotów publicznych, a w oparciu o zasadę partnerstwa — partnerów gospodarczych i społecznych, jak również zainteresowanych organizacji pozarządowych i sektora prywatnego, w programie działania na rzecz realizacji agendy terytorialnej i w procesie wdrażania karty lipskiej oraz aktywnie popiera te starania; podkreśla, że potrzeba współpracy powinna być postrzegana pozytywnie przez wszystkie zainteresowane podmioty, ponieważ zostało udowodnione, że spójna współpraca jest skuteczna;
13. przypomina kluczowe znaczenie dostępu do informacji oraz technologii komunikacyjnych dla przyszłości perspektyw rozwoju regionów i w związku z tym zaleca, zgodnie z agendą terytorialną, włączenie infrastruktury takiej jak okablowanie szerokopasmowe do nowych programów transportowych i komunikacyjnych;
14. wzywa Komisję do przeprowadzania systematycznej analizy wpływu terytorialnego odnośnych strategii politycznych UE, zgodnie z ustaleniami państw członkowskich w ramach linii działania 2 pierwszego programu działań, a także do dokonania oceny skutków przestrzennych nowych projektów legislacyjnych; zwraca przy tym uwagę na możliwości, jakie dają metody ewaluacyjne opracowane przez Europejską Sieć Obserwacyjną Planowania Przestrzennego (ESPON);

Czwartek, 21 lutego 2008 r.

15. przyznaje, że wysokiej jakości edukacja przedszkolna i szkolna, kształcenie ustawiczne, uniwersytety oraz inne ośrodki badawcze mają podstawowe znaczenie dla przyszłości rozwoju miast i regionów;
16. 16 przypomina, że program Natura 2000 stanowi ważny instrument na rzecz europejskiego rozwoju przestrzennego; nalega na pełne wdrożenie wymogów programu Natura 2000 oraz tworzenia korytarzy krajobrazowych i sieci otwartej przestrzeni między obszarami chronionymi w celu umożliwienia bardziej swobodnego rozpowszechnienia się fauny i flory, a w ten sposób zachowania różnorodności biologicznej;
17. wzywa do włączenia polityki w zakresie kreatywnych sektorów gospodarki do rozwoju przestrzennego i rozwoju miast w celu stworzenia przy pomocy dostępnych instrumentów (takich jak polityka spójności, planowanie przestrzenne i urbanistyczne) warunków ramowych dających większe możliwości podejmowania kreatywnych i innowacyjnych działań;
18. uważa, że ze względu na rozwój demograficzny konieczne jest zwiększenie możliwości dostosowawczych miast i regionów, a główny nacisk należy położyć na samodzielny rozwój i większy udział pracy ochotniczej;
19. podkreśla, że trendy demograficzne niosą ze sobą nowe wyzwania na rynku pracy, w dostępie do usług socjalnych i zdrowotnych, mieszkalnictwie i planowaniu w sensie ogólnym; zwraca uwagę, że starzenie się ludności można postrzegać jako szansę na powstanie nowych miejsc pracy na rozwijającym się rynku oferującym nowe produkty i usługi, które poprawiają jakość życia starszych ludzi; zaznacza, że rozwój tak zwanej „srebrnej gospodarki” jest istotny w wymiarze lokalnym i regionalnym;
20. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania na całym swoim terytorium możliwości, osiągalności i prawa dostępu do usług użyteczności publicznej, aby mieszkańcy różnych regionów mieli możliwość wykorzystania szczególnych szans i potencjału własnego regionu; wzywa do szczególnego uwzględnienia potrzeb grup najmniej uprzywilejowanych takich jak osoby niepełnosprawne, imigranci, mniejszości etniczne, osoby pozostające przez długi czas bez pracy i osoby słabo wykwalifikowane, a w szczególności do uwzględnienia potrzeb kobiet; wzywa Komisję, aby w swoich zaleceniach dotyczących stosowania przepisów ramowych w zakresie świadczenia usług użyteczności publicznej i udzielania zamówień publicznych umożliwiła władzom lokalnym branie pod uwagę w większym stopniu lokalnych potrzeb i lokalnych partnerów oraz zwiększenie ich możliwości dostosowawczych;
21. wzywa Komisję, biorąc pod uwagę nowy zakres kompetencji Wspólnoty w zakresie planowania przestrzennego wynikający z lizbońskiego traktatu reformującego, do opracowania komunikatu na temat utworzenia europejskich ram w zakresie oceny skutków przestrzennych na szczeblu projektów przy uwzględnieniu prac ESPON;
22. zauważa, że po wejściu w życie traktatu lizbońskiego konieczne będzie wzmocnienie współpracy i usprawnienie koordynacji działań między Radą, Komisją i Parlamentem Europejskim w ramach realizacji pierwszego programu działań agendy terytorialnej;
23. z wyraźnym zadowoleniem przyjmuje fakt, iż spójność terytorialna, obok spójności gospodarczej i społecznej, stanowi cel zawarty w traktacie lizbońskim, który ponadto przewiduje podział kompetencji legislacyjnych w tej dziedzinie między UE i państwa członkowskie; zwraca uwagę, że traktat lizboński uznaje potrzebę zajęcia się wyzwaniami terytorialnymi, które mają wpływ na wyspy, góry, tereny przygraniczne oraz bardzo odległe obszary o małej gęstości zaludnienia, ponieważ wpływają one negatywnie na ogólną konkurencyjność gospodarki europejskiej; wzywa Komisję do uzupełnienia pierwszego programu działań o konkretne propozycje dotyczące środków i inicjatyw wspólnotowych;
24. podkreśla brak istnienia ogólnie przyjętej definicji spójności terytorialnej; dlatego wzywa Komisję do jednoznacznego zdefiniowania spójności terytorialnej i do sporządzenia w przyszłej zielonej księdze w sprawie spójności terytorialnej wykazu celów rozwoju regionalnego w Unii Europejskiej; oczekuje, że najwyższym priorytetem będzie cel związany z zagwarantowaniem wszystkim obywatelom Unii, bez względu na miejsce zamieszkania w UE, równych szans rozwoju i dostępu;
25. zaleca dalszy rozwój Europejskiej Perspektywy Rozwoju Przestrzennego i wzywa do jak najszybszej pełnej integracji nowych państw członkowskich w ramach tej koncepcji;

Czwartek, 21 lutego 2008 r.

26. uważa, iż regularna ocena postępów w realizacji agendy terytorialnej ma duże znaczenie; wzywa Radę, Komisję i wszystkie zainteresowane podmioty do objęcia taką oceną zarówno postępów w realizacji poszczególnych środków zawartych w pierwszym programie działania, jak również ich skutków i wkładu do zrównoważonego rozwoju przestrzennego w UE;
27. wzywa Radę do jak najszybszego uzgodnienia prostych wskaźników ilościowych w celu monitorowania rozwoju przestrzennego w UE; zaleca wykorzystanie rocznego zagospodarowania przestrzennego terenów jako jednego z tych wskaźników rozwoju przestrzennego;
28. zauważa, że wskaźniki te mogą służyć jako cele w ramach planowania rozwoju przestrzennego; proponuje, aby Rada i Komisja korzystały z tych wskaźników w celu dokonywania analiz porównawczych (benchmarking) wśród państw członkowskich i stworzenia bazy danych najlepszych praktyk;
29. przychyliła się do zamiaru Rady polegającego na przedkładaniu sprawozdania w sprawie realizacji pierwszego programu działań podczas wszystkich nieformalnych posiedzeń Rady; proponuje Radzie rozważenie możliwości opracowania programu wzajemnej wymiany doświadczeń i dzielenia się przykładami dobrej praktyki w zakresie europejskiego rozwoju przestrzennego pomiędzy państwami członkowskimi (Mutual Learning Programme);
30. podkreśla znaczenie poprawienia koordynacji między agendą terytorialną i kartą lipską; wyraża w związku z tym ubolewanie z powodu nieopracowania przez Radę do tej pory programu działań na rzecz realizacji celów karty lipskiej i wzywa kraje, które w przyszłości obejmą przewodnictwo w UE, do nadrobienia tej zaległości i zagwarantowania tym samym ciągłości działań związanych z kartą lipską;
31. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę prezydencji Słowenii w zakresie przygotowania i wspierania działań sprzyjających sprawniejszej koordynacji polityki w zakresie rozwoju przestrzennego i rozwoju miast w celu silniejszego wzajemnego powiązania celów agendy terytorialnej i karty lipskiej;
32. nawiązuje do wniosków zawartych w czwartym sprawozdaniu Komisji w sprawie spójności gospodarczej i społecznej, w którym miasta i obszary miejskie postrzegane są jako ośrodki populacji, siły gospodarczej i innowacji; z zadowoleniem przyjmuje propozycje tworzenia regionalnych i miejskich klastrów innowacyjności oraz wzywa te klastry do prowadzenia działalności również ponad wewnętrznymi i zewnętrznymi granicami UE;
33. wzywa Komisję i Radę do określenia — przy jednoczesnym szczególnym uwzględnieniu prac audytu miejskiego (Urban Audit) — wskaźników analizy porównawczej w zakresie zrównoważonego rozwoju miast w rozumieniu karty lipskiej, takich jak np. zużycie energii na jednego mieszkańca, zakres korzystania z miejskiego transportu publicznego w stosunku do całkowitych potrzeb komunikacyjnych lub ilość emisji gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednego mieszkańca;
34. podkreśla kluczową rolę miast w osiągnięciu celów strategii lizbońskiej i dlatego wzywa do holistycznej i dobrze skoordynowanej strategii rozwoju miast wspieranej przez sektor rządowy i prywatny na każdym szczeblu;
35. wzywa Komisję do intensywniejszego zajęcia się kwestią żywiłowego rozprzestrzeniania się zabudowy miejskiej (urban sprawl); w związku z problemem fragmentacji przestrzeni przyrodniczej i postępującego zużycia powierzchni terenów w wyniku rozwoju miast w państwach członkowskich wzywa państwa członkowskie do podjęcia skutecznych działań i wdrożenia strategii mających na celu ograniczenie zagospodarowania przestrzennego terenów;
36. zaleca państwom członkowskim skoncentrowanie się na wewnętrznym rozwoju miast w przeciwieństwie do ich rozwoju zewnętrznego, czyli nadanie priorytetowego znaczenia decydowaniu o przeznaczeniu lub zmianie przeznaczenia istniejącej zabudowy zamiast zagospodarowywania nowych przestrzeni, przede wszystkim za pomocą zrównoważonego systemu zarządzania obszarami;
37. z zadowoleniem przyjmuje nacisk położony w karcie lipskiej na zależności między poszczególnymi środkami transportu; podkreśla znaczącą rolę, jaką ulepszonej infrastruktura rowerowa i piesza mogą odegrać zwłaszcza w przypadku większych miast; wzywa Komisję do zbadania bardziej skutecznych mechanizmów wspierania władz lokalnych w rozwoju strategii zintegrowanych sieci transportowych, zwłaszcza w mniej rozwiniętych regionach;
38. uważa, że w celu przyniesienia skutecznej odpowiedzi na rosnące wymogi związane z wysoką jakością życia w miastach konieczne jest, aby samorządy w szybkim tempie dostosowały swoje urządzenia techniczne do norm europejskich; uważa w szczególności, że doprowadzanie wody pitnej (na przykład poprzez poprawę jakości doprowadzanej wody), oczyszczanie ścieków (na przykład poprzez zniszczenie sieci lub utworzenie nowych sieci) i wszystkie podobne urządzenia powinny zostać dostosowane w jak najkrótszym terminie do nowych warunków wynikających z przepisów;

Czwartek, 21 lutego 2008 r.

39. z ubolewaniem stwierdza, że powiększają się społeczne i gospodarcze różnice, szczególnie w europejskich obszarach metropolitalnych i w miastach, lecz także w obszarach wiejskich; wzywa państwa członkowskie do zajęcia się tym problemem w sposób bardziej energiczny oraz do zwrócenia na niego większej uwagi na etapie planowania programów służących dystrybucji środków pochodzących z funduszy strukturalnych;
40. jest zdania, że na miastach spoczywa szczególna odpowiedzialność za realizację celów Wspólnoty w zakresie ochrony klimatu, ponieważ posiadają one wyjątkową możliwość dostarczania potencjalnych rozwiązań przyczyniających się do zmniejszenia światowej emisji gazów cieplarnianych; wzywa państwa członkowskie do włączenia ochrony klimatu do rozwoju miast jako celu przekrojowego;
41. podkreśla fakt, że inwestycje w technologie przyjazne dla środowiska, takie jak innowacyjne zapobieganie, środki na rzecz łagodzenia skutków i adaptacji, stwarzają w perspektywie długoterminowej istotne możliwości dla działalności biznesowej;
42. zauważa, że obszary miejskie bardziej odczuwają skutki zmian klimatycznych, kiedy brak korytarzy świeżego powietrza prowadzi do dalszego ocieplenia i większego stężenia zanieczyszczeń;
43. opowiada się za zintensyfikowaniem wysiłków mających na celu poprawę integracji oraz spójności społecznej i terytorialnej, zwłaszcza poprzez usunięcie braków natury urbanistycznej i poprawę warunków środowiskowych, przy jednoczesnym realizowaniu zrównoważonej polityki rozwojowej obszarów miejskich, szczególnie poprzez ustabilizowanie sytuacji w dzielnicach będących źródłem problemów i przedstawienie atrakcyjnej oferty mieszkaniowej, jak również oferty w zakresie pracy i spędzania czasu wolnego;
44. wzywa do lepszej integracji zaniedbanych dzielnic; zwraca się do stosownych władz państw członkowskich o identyfikowanie sygnałów ostrzegających o pogarszającej się sytuacji w poszczególnych regionach i zwiększenie wysiłków w celu realizacji polityki społecznej integracji na rzecz zmniejszania nierówności i zapobiegania społecznemu wykluczeniu; podkreśla duże znaczenie małych i średnich przedsiębiorstw dla rozwoju gospodarczego i konkurencyjności terytorialnej, nie tylko w zaniedbanych dzielnicach, lecz we wszystkich obszarach miejskich;
45. wzywa Komisję, w ramach przyszłego finansowania programów obejmujących siódmy program ramowy na rzecz badań naukowych, rozwoju technologicznego i demonstracji, do intensywniejszego wspierania projektów, które promują rozwój i wymianę doświadczeń w zakresie zrównoważonego zarządzania przestrzenią miejską, wsparcie wydajnych energetycznie praktyk i technologii, rozwiązywanie problemów środowiskowych miast oraz stanowią wkład miast w przeciwdziałanie zmianom klimatycznym;
46. jest zdania, że wzmocnienie tożsamości miast i aktywny udział obywateli w ich życiu może się skutecznie przyczynić do realizacji postulatów karty lipskiej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zainicjowania dialogu terytorialnego w celu zwiększenia udziału sektora publicznego w planowaniu rewitalizacji i rozwoju obszarów miejskich;
47. wzywa państwa członkowskie i ich regiony do tego, aby w ramach zrównoważonego rozwoju miast w większym niż dotychczas stopniu brały pod uwagę kulturę jakości urbanistycznej, a także dostępność przyzwoitych mieszkań w rozsądnej cenie jako czynniki decydujące o integracji społecznej i jakości życia w miastach, zwracając jednocześnie szczególną uwagę na jakość przestrzeni publicznej, zwłaszcza pod względem jakości projektów architektonicznych jako środka zapewnienia poprawy dobrobytu obywateli Unii;
48. wzywa Radę, a w szczególności prezydencję słoweńską i francuską, do korzystania z postępu poczynionego podczas prezydencji niemieckiej i portugalskiej pod względem spójności terytorialnej oraz do dalszego przyjmowania wniosków w tym zakresie; ponieważ dotychczas nacisk kładziono na miasta, relacje między miastem a wsią oraz planowanie, wyraża opinię, że w przyszłych inicjatywach należy w większym stopniu uwzględnić wymagania regionów o ograniczeniach terytorialnych takich jak wyspy, góry, tereny przygraniczne oraz bardzo odległe obszary o małej gęstości zaludnienia;
49. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także Komitetowi Regionów.
-